

Küreleme

— mujdat-erasl · 24 Haziran 2010

küresini açtı
duman sıvıştı
gizem yapıştı

insanı gördü
kelamı dürdü
-hiç huylun irkilmeden
kaça sayarsın hüznünü
piç duygun eksilmeden
vaz-cayarsın kendinden

bir geriye
bir öne
bir ileriye
baktı
usulcacık topladı
birler bir çıktı
bıraktı

kelamı gördü
insanı dürdü
-iç suyunu kestirmeden
heybeni düz yola koyul
biç kibirciği ezilmeden
çeneni büz çizilmeden

alt alta yokladı
hep bir çıktı
bıktı
bire biri yokladı
çak kanalıydı
çıktı

kelam gördü bir
insan sövdü bir bir

küresini üfürdü
dumanı güldü
gizemi öldü.

(ışıklar söndü.)

-perde-

Müjdat Eraslan
balaban Kent Şairleri